

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8742/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר

העותר: חאזם חסן מוחמד אלזעיר

נגד

המשיבה: התביעה הצבאית ביהודה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד אבי בר-עם

בשם המשיבה: עו"ד תהילה רוט

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר כי נורה למשיבה, היא התביעה הצבאית ביהודה, לבצע השלמות חקירה לאחר הגשת כתב אישום נגדו. כמו כן, מבקש העותר ליתן צו ביניים לעיכוב ההליך הפלילי המתנהל נגדו בבית המשפט הצבאי ביהודה (תיק מספר 7449/17; להלן: ההליך העיקרי) וזאת עד שתתקבל הכרעה בעתירה. עוד מבוקש להורות על ביטול כל התנאים המגבילים אשר הוטלו על העותר מיום ששוחרר למעצר בית במסגרת הליך זה. יצוין כי בהסכמת המשיבה, ניתן ביום 26.12.2018 צו ביניים הדוחה את מועד תחילתה של פרשת התביעה בהליך העיקרי עד למתן החלטה אחרת.

2. נגד העותר הוגש לבית המשפט הצבאי ביהודה כתב אישום המייחס לו עשרים וארבעה אישומים בגין עבירות אלימות במשפחה, וביניהן תקיפה, חבלה בכוונה מחמירה, איום, הפרת הוראה בדבר סגירת שטח, ניסיון לחטיפה בכוונה לכליאה שלא כדין, תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה וניסיון לגרימת מוות בכוונה. בהחלטה מיום 28.9.2017 הורה בית המשפט הצבאי ביהודה כי העותר ישהה במעצר בית בתנאים מגבילים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בהתאם להחלטת בית המשפט הצבאי לערעורים מיום 27.9.2017.

3. לטענת העותר, בא-כוחו העביר לידי המשיבה תצהירים והקלטה המעידים כי אין אמת בעובדות המתוארות בכתב האישום אשר הוגש נגדו. למרות זאת, כך נטען, סירבה המשיבה לבצע השלמות חקירה בנדון, ומכאן העתירה שלפנינו.

העתירה דנן

4. בעתירתו טוען העותר כי החלטת המשיבה שלא לבצע השלמות חקירה כאמור, אינה עולה בקנה אחד עם הנחיית פרקליט המדינה בדבר "השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום" ("השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום" הנחיות פרקליט המדינה 6.11 (9.5.2016); להלן: הנחיית פרקליט המדינה. יוער כי לאחר הגשת העתירה דנן עודכנה הנחיה זו, ונוסחה העדכני פורסם ביום 27.12.2018), וכי מתקיימות בעניינו נסיבות המצדיקות השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום על-פי הנחיה זו.

5. בתגובתה המקדמית טוענת המשיבה כי דין העתירה להידחות על הסף, מחמת קיומו של סעד חלופי בדמות בירור טענות העותר במסגרת ההליך העיקרי אשר עודנו מתנהל בבית המשפט הצבאי ביהודה, ומצוי בשלב ראשוני. עוד נטען כי דין העתירה להידחות אף בהיעדר עילה להתערבות בשיקול הדעת הנתון למשיבה בכל הנוגע לניהולה של חקירה פלילית. בתוך כך, נטען כי החלטת המשיבה להימנע מביצוע השלמות חקירה בעניינו של העותר עולה בקנה אחד עם הוראות הנחיית פרקליט המדינה, אשר התביעה הצבאית פועלת לאורן, ובהן נקבע כי ככלל, החקירה תמה בטרם הגשתו של כתב אישום, וכי השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום תיעשה אך כחריג לכלל האמור. בענייננו, כך נטען, לא מתקיימות הנסיבות המצדיקות הפעלתו של חריג זה. עוד ציינה המשיבה כי בהחלטת בית המשפט הצבאי ביהודה מיום 7.9.2017, בגדרה נדונה בקשתה למעצר העותר עד תום ההליכים, נקבע כי התצהירים אשר העביר בא-כוחו לידי המשיבה אינם

רלוונטיים בשלב זה, וכי יש לבחנם במסגרת ההליך העיקרי. משכך, נטען כי העתירה דנן מהווה, הלכה למעשה, ניסיון "לעקוף" את ההחלטה האמורה של בית המשפט הצבאי ביהודה.

דיון והכרעה

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים לעתירה, שוכנעתי כי דינה להידחות, וזאת הן נוכח קיומו של סעד חלופי, והן בהיעדר עילה להתערבות בשיקול דעתה של המשיבה.

7. לא אחת צוין בפסיקה כי בהיעדר טעמים מיוחדים, דרך המלך להעלאת טענות בדבר פגמים אשר נפלו בהחלטות התביעה הצבאית בעניין אופן ניהולה של חקירה, היא במסגרת ההליך העיקרי, המתנהל לפני הערכאה הדיונית (ראו והשוו: בג"ץ 9131/05 ניר עם כהן ירקות אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, פסקה 5 (6.2.2006) והאסמכתאות שם; בג"ץ 5067/16 ברגותי נ' התובע הצבאי, פסקה 7 (15.9.2016); בג"ץ 376/17 פלונית נ' הפרקליט הצבאי הראשי, פסקה 20 (23.2.2017)). אף בענייננו, כאמור לעיל, עומד בפני העותר סעד חלופי בדמות העלאת טענותיו לפני בית המשפט הצבאי ביהודה, הדן בהליך העיקרי, ודי בכך כדי לדחות את העתירה דנן.

8. זאת ועוד, דין העתירה להידחות אף בהעדר עילה להתערבות בשיקול דעתה של המשיבה. הלכה היא כי לרשויות אכיפת החוק מסור שיקול דעת רחב בסוגיות הנוגעות לניהולה של חקירה פלילית, וכי ככלל, לא יחליפו בית משפט זה בשיקול דעתו שלו, אלא במקרים נדירים, שבהם עסקינן בהחלטה הלוקה בחוסר סבירות קיצוני או בחוסר תום לב, וכן כאשר דבק בה עיוות מהותי (ראו: בג"ץ 308/17 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 9 (17.7.2017); בג"ץ 1971/15 אלמסרי נ' הפרקליט הצבאי הראשי, פסקה 18 (18.7.2017); בג"ץ 4267/17 התנועה למען איכות השלטון בישראל בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 6 (24.7.2017); בג"ץ 3553/18 פלוני נ' פרקליט מחוז הדרום (פלילי), פסקה 5 (4.9.2018)). המקרה דנן אינו נמנה עם המקרים החריגים המצדיקים התערבות בשיקול הדעת הרחב הנתון למשיבה כאמור.

9. למעלה מן הצורך, יצוין כי עיון בתגובת המשיבה מעלה כי החלטתה להימנע מהשלמות חקירה בענייננו של העותר, התקבלה לאחר בחינה עניינית ומקיפה של חומרי הראיות אשר הוגשו מטעם בא-כוחו. בהמשך לכך, הוחלט כי אין בחומרים אלה כדי להצדיק את הפעלת החריג לכלל, אשר לפיו שלב החקירה מסתיים בטרם הגשת כתב

אישום. אני סבורה כי החלטת המשיבה בנדון סבירה, מניחה את הדעת, ואף עולה בקנה אחד עם הוראות הנחיית פרקליט המדינה. לא מצאתי, אפוא, כי נפל בהחלטה זו פגם המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

10. בשולי הדברים, יצוין כי יש לדחות מכל וכל אף את בקשת העותר כי נורה על ביטול התנאים המגבילים אשר הוטלו עליו מיום ששחרר למעצר בית, ולו מפאת שהיה עליו להעלות טענות מסוג זה במסגרת עתירה נפרדת נגד בית המשפט הצבאי לערעורים אשר הורה על שחרורו של העותר בתנאים מגבילים.

11. סוף דבר: נוכח כל האמור לעיל, העתירה נדחית.

צו הביניים שניתן בהחלטה מיום 26.12.2018 – מבוטל.

העותר יישא בהוצאות המשיבה בסך של 3,000 ש"ח.

ניתן היום, י"ג באדר ב' התשע"ט (20.3.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט